

Abstrakt

Dokazování je v právní úpravě zakotvený proces obstarávání a provádění důkazů, jehož cílem je naplnit ve správním řízení zásadu materiální pravdy. V diplomové práci jsem vycházel z právní úpravy dané správním řádem s poukazem na skutečnost, že existují zvláštní právní úpravy, které použití správního řádu omezují či výjimečně zcela vylučují, avšak že obecné a teoretické poznatky problematiky dokazování mají platnost pro veškerá správní řízení.

Pro dokazování mají mimo zásadu materiální pravdy značný význam také další základní zásady činnosti správních orgánů, zejména zásada legality a zásada vyřizování věci bez zbytečných průtahů. Jádro právní úpravy dokazování však správní řád obsahuje v ustanoveních zabývajících se podklady pro vydání rozhodnutí v rámci správního řízení v prvním stupni.

K dokazování ve správním řízení lze často vztáhnout také doktrinální a soudní poznatky z oblasti občanského a trestního práva, když spojovacím prvkem mezi těmito rozdílnými oblastmi práva je uplatňování zásady materiální pravdy. Rozhodovací praxe správních soudů respektuje podobnosti mezi trestním a správním trestáním a čerpá poznatky z občanského a trestního práva ve věci použitelnosti, provádění a hodnocení některých důkazů.

K provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy; správní řád obsahuje demonstrativní výčet důkazních prostředků, který zahrnuje listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek. V práci jsem uvedl příklady dalších možných důkazních prostředků: pojednal jsem o úředních záznamech a kontrolních protokolech, zvukových nebo zvukově obrazových záznamech a výslechu účastníka řízení. Z hlediska frekvence užití a významu pro zjištění skutkového stavu není náhodou, že největší pozornost je v práci věnována důkazu listinou a důkazu svědeckou výpovědí.

V diplomové práci jsem poukázal na různé problémy, které jsou s užitím jednotlivých důkazních prostředků spojeny, současně však platí, že většina z nich je již uspokojivě vyřešena soudní praxí. Judikatura ale obohacuje již samotný konkrétní obsah jednotlivých důkazních prostředků, což má důležitý význam pro správné provedení důkazů a správný přístup pro jejich hodnocení. Na druhé straně jsem narazil na některé podklady k rozhodnutí, jejichž zařazení mezi důkazní prostředky je stále poněkud problematické; v tomto případě jsem se snažil formulovat v práci jednoznačný názor na charakter těchto podkladů, vycházejíc z doktrinálních poznatků o dokazování a o důkazních prostředcích.